

Луна

Володимир Підпалий

Поїхали туди, де рідне поле,
і ліс, і річка, й місяць на воді
на стьожках хвиль, немов мала дитина,
гойдається поволеньки... Тоді
засміємося голосно і вільно
та й сторожко прислухаймось: луна
відіб'ється й покотиться над нами
і нас, мов чуженицю, не впізна...